

ГОМАН

БЕЛАРУСКАЯ ВІЛЕНСКАЯ ЧАСОПІСЬ

ВЫХОДЗІЦЬ ДВА РАЗЫ У ТЫДЗЕНЬ: У АЎТОРКІ І ПЯТНІЦЫ

Вільня, 5 лістапада 1916 г.

З ВАРШАВЫ тэлеграфуюць:

Да жыхароў Варшаўскага Генерал-Губэрнатарства.

Яго Вялічэство Нямецкі Імператар і Яго Вялічэство Імператар Аўстрыі, Апостальскі Кароль Вэнгрыі, кіруючыся цвёрдай верай у канечную перамогу свайго аружжа і жаданьнем вясці на-сустрэч счаслівай будучыне Польшкі Край, вырваны іх адважнымі войскамі с цяжкімі ахфярамі с-пад расейскага панаваньня, згодзіліся на тым, каб з гэтых зямель стварыць незалежную дзяржаву з дзедзічнай монархіей і констытуцыйным ладам. Акуратнае вызначэньне граніц Каралеўства Польшчы адбудзецца пазьней. Новае Каралеўство, прылучаючыся да абедзьвух саюзных дзяржаў, знойдзе паруку, патрэбную яму дзеля вольнага развіцьця сваіх сіл. У яго арміі будуць далей жыць слаўныя традыцыі польскіх войск з даўных часоў і успаміны аб адважных польскіх папличніках з вялікай вайны цяперашняга часу. Яе лад, шых і кіраўніцтва будуць нарыхтаваны з агульнай згоды. Саюзныя монархіі маюць поўную надзею, што

жаданьне дзяржаўнаго і нацыянальнаго развіцьця Каралеўства Польшчы цяпер будуць споўнены з належнай увагай на агульныя палітычныя варункі Эўропы і на дабрабыт і баспечнасць іх уласных зямель і народу. А суседніе с Каралеўствам Польшчай вялікія заходніе дзяржавы з радасьцю будуць бачыць на сваёй усходняй граніцы будову і расьцьвет вольнаго, шчасліваго і радаго са свайго нацыянальнаго жыцьця гасударства.

Паводлуг Найвышэйшаго загаду Яго Вялічэства Нямецкаго Імператара
ГЕНЭРАЛ-ГУБЭРНАТАР
ф. БЭЗЭЛЕР.

Вышэйпісаны маніфэст дае развязку будучыны нацыянальна-польскіх зямель, каторыя раней былі пад панаваньнем Расей. Пытаньне аб будучыне літоўскіх жыхароў маніфэстам не закранута: яно будзе развязана толькі пазьней. Аднак, факт, што пад нямецкай окупацыяй наладжэно упраўленьне Літвы, ясна паказвае, што Нямецчына хочэ захаваць і спагадліва аднасіцца да асобнасьці літоўскаго насяленьня. Нямецчына кіруецца да вольнаго развіцьця і справядліваго аднашэньня да ўсіх народаў. Калі літоўскае насяленьне будзе угледацца на гэты прынцып, пастаўлены ня толькі ў тэорыі, але і старанна стасаваны ў практыцэ нямецкаго окупацыйнаго упраўленьня, — то яно прыме да свайго ведама цяперашнюю пастанову, прынятую дзеля адбудовы аўтономнаго Польскаго гасударства з расейскіх нацыянальна-польскіх зямель, не турбуючыся аб сваім уласным шчаслівым развіцьці.

HOMAN

BIELARUSKAJA WILENSKAJA CZASOKIŚ

WYCHODZIĆ DWA RAZY U TYDZIEŃ: U AUTORKI I PIĄTNICY.

Wilnia, 5 listapada 1916 h.

Z WARSZAWY telehrafując:

Da žycharoŭ Warszaŭskaho Hienerał-Hubernatarstwa.

Jaho Wialiczestwo Niamiecki Impieratar i Jaho Wialiczestwo Impieratar Austryi, Apostalski Karol Wenhryi, kirujuczysia ćwiordaj wieraj u kaniecznuju pieramohu swajho aruż-ża i żadańniem wiaści na-sustrecz szczaśliwaj buduczynie *Polski Kraj*, wyrwany ich adważnymi wojskami s ciężkimi achwiarami s-pad rasiej-skaho panawańnia, zhodzilisia na tym, kab z he-tych ziameł stwaryć *niezależnuju dzierżawu z dzie- dzicznaj monarchijej i konstytucyjnym ładam*. Aku- ratnaje wyznaczeńnie hranic Karaleŭstwa Pol- szczy adbudziecca paźniej. Nowaje Karaleŭ- stwo, pryłuczajuczysia da abiedznych sajuz- nych dzierżaŭ, znojdzie paruku, patrebnuju ja- mu dzieła wolnaho razwićcia swaich sił. *U jaho armii* buduć dalej żyć staŭnyje tradycii polskich wojsk z daŭnych czasoŭ i ũspaminy ab adważnych polskich paplecznikach z wia- likaj wajny ciapieraszniaho czasu. Jaje ład, szych i kiraŭnictwo buduć narychtawa- ny z ahulnaj zhody. Sajuznyje monarchii ma-

juć poŭnuju nadzieju, szto żadańnia dzierżaŭ- naho i nacyonalnaho razwićcia Karaleŭstwa Polszczy ciapier buduć spoŭnieny z naleźnaj uwahaj na ahulnyje palitycznyje warunki Eu- ropy i na dabrabyt i baspiecznaść ich uła- snych ziameł i narodoŭ. A susiednije s Kara- leŭstwam Polszczaj wialikije zachodnije dzier- żawy z radaściu buduć baczyć na swajej us- chodniaj hranicy budowu i rasćwiet wolnaho, szczaśliwaho i radaho sa swajho nacyonalnaho życia hasudarstwa.

Pawodłuh Najwyszejszaho Zahadu Jaho Wiali- czestwa Niamieckaho Impieratara

Hienerał-Hubernatar

v. B E S E L E R.

Wyszejpisany manifest daje raźwiazku buduczyny na- cyonalna-polskich ziameł, katoryje raniej byli pad pana- wańniem Rasiei. Pytańnie ab buduczynie litoŭskich žycharoŭ manifestam nie zakranuto: jano budzie razwiazano tolki paźniej. Adnak, fakt, szto pad niamieckaj okupacije nała- dżeno upraŭleńnie Litwy, jasna pakazwaje, szto Niamiecz- czyna choće zachawać i spahadliwa adnasicca da asobnaści litoŭskaho nasialeńnia. Niamieczczyna kirujecca da wolnaho razwićcia i sprawiadliwaho adnaszeńnia da ũsiech narodoŭ. Kali litoŭskaje nasialeńnie budzie uhledacca na hety pryn- cyp, pastaŭleny nia tolki ũ teoryi, ale i staranna stasawa- ny ũ praktyce niamieckaho okupacyjnaho upraŭleńnia, — to jano pryjmie da swajho wiedama ciapieraszniju pastanowu, pryniatuju dzieła adbudowy aŭtonomnaho Polskaho hasu- darstwa z rasiejskich nacyonalna-polskich ziameł, nie tur- bujuczysia ab swaim ułaśnym szczaśliwym razwićci.